

Doutnák

Zpráva o stavu nezávislé klubové scény

Mileniálové, tedy ti, kteří dospívají od roku 2000 (tj. 36 let a méně) přinesli spolu s érou rychlého internetu nové pojetí klubového života. Koncertů je mnohem více než dříve, stejně tak sólových producentů. Češi mají čilé kontakty se světem a není těžké se dostat k dobrému „nezávislému“ programu. Sledují dění kolem nového repertoáru, výjimečných koncertů, nových nahrávek. Mluví s hudebníky, organizátory, vydavateli. V pestrosti a odrazu mnohosti dění se věnují „středové“ scéně nezávislé zábavné hudby. Do hudby zároveň ozvěnou přesahují komunity, trendy a napětí skutečného světa. Dnešní hudba je velmi výrazně eskapistická a zároveň znepokojivá, zábavná a tematizující. Tím vším je i *Doutnák*.

Doutnák je zápalná šňůra, katalyzátor exploze. *Doutnák* je také hudebním magazínem, který podává zprávu o stavu české nezávislé koncertní scény. Postupně představí přes třicet skupin a jednočlenných projektů ze současné kytarové i elektronické scény. Domácí indie pop je dnes velkou, živou, kreativní a překvapivě pestrou scénou. *Doutnák* jako jeho kronika jej chce zpřítomnit i těm, kteří „nevymetají kluby“. *„Doutnák představí nezávislou scénu, indie pop v širokém smyslu slova. Neřeší avantgardu, nebo umělecké progresivní scény,“* přibližuje koncept magazínu hudební publicista, autor námětu a scénáře a průvodce pořadem **Pavel Klusák** a režisér **Zdeněk Tyc** doplňuje: *„Indie pop je hudba, která se primárně nepodbízí, ale chce se také líbit. V těch slovesech je ale sakra rozdíl.“*

Autorský tým s režisérem Zdeňkem Tycem a moderátorem Pavlem Klusákem rozšiřuje bitevní pole koncertů směrem do zákulisí. Vyptává se hudebníků na jejich zkušenosti i obsah nočních snů, vtahuje do hry experty a šedé eminence scény, reportážně dobývá zkušebny i místa pouličních hráčů.

Pavel Klusák: Písnička je univerzální médium, které toho hodně přežilo a přežije

Jaký je cíl nového pořadu Doutnák?

Magazín Doutnák chce mapovat nezávislé kultury. S režisérem Zdeňkem Tycem jsme to brali jako kronikářskou práci, „zprávu o stavu české klubové scény“. Představujeme pětadvacet kapel nebo jednočlenných projektů. Bylo pro nás podstatné ukázat kapely, jaké skutečně jsou. Proto jsme natáčeli jejich živé hraní před publikem a trochu si s nimi povídali o tom, co je pro ně úspěch, ale i o tom, jaké sny generuje v noci jejich podvědomí.

Jaké kapely a interprety představíte v Doutnaku a podle čeho probíhal výběr?

Chtěli jsme natočit muzikanty, kteří právě teď dělají něco mimořádného a kteří nepochybně můžou zaujmout širší publikum, než jen svou sociální bublinu. Snad to různorodé spektrum dohromady ukazuje, jak vypadá muzikantská kreativita teď v Česku: od mladých kytarovek jako jsou Role a sedmnáctiletá Zagami Jericho přes stálce scény typu Květy až ke generačně staršímu post-undergroundu, názorově vyostřené kapele Skrytý půvab byrokracie. Dné, Tomáš Palucha, Kalle, Mutanti hledaj východisko, Děti mezi reprákama a tak dále. Pestrost celé „kroniky“ je stejně důležitá jako jednotlivé dílky puzzle. A u těch nejpopulárnějších, jako je Lenka Dusilová nebo Please The Trees jsme zachytili jejich programy, které dosud nebyly zdokumentované. Tedy například Lenčino sólo, kde provádí experimentální kousky, a zdaleka ne jen jako zpěvačka.

Proč jste zvolili název Doutnák?

Doutnák je zápalná šňůra, to, co vede k explozi. Hudba teď a tady dokáže být čistě úniková i kousavě názorová, ale celkově je plná energie. Aby se uvolnila do oběhu, je třeba ji poslouchat. Takže přinášíme posluchačům Doutnák, ale vybuchnout už musí každý sám.

Doutnák představuje alternativní scénu. Stojí představitelé české alternativní scény o velkou popularitu? Uvědomují si všechny její důsledky?

Kapelám rozhodně nevadí být v kontaktu s publikem. Naopak, je to jádro toho, co dělají. Mýtus, že hudebníkům prospívá nemít prostředky, padne v okamžiku, kdy vidíme, jak v dobrých podmínkách rostou. Uvádíme hudebníky, jejichž nahrávky mají často zahraniční vydavatele: Dne má dvě aktuální výroční ceny za album vydané v Německu, Kalle vycházejí v celé řadě zemí včetně USA, někdo jiný zase jezdí japonská turné.

V Doutnáku řešíte a poměřujete důležitost hudby s kvalitou textu. Jak to vnímáte Vy osobně?

Různí muzikanti dělají svou věc z různých důvodů. Asi proto je písnička čili song tak univerzální médium, které toho hodně přežilo a přežije. Pavel Turek, publicista z Respektu, je jedním z „přizvaných expertů“, v Doutnáku mluví o té zvláštní a důležité tradici českých textů. V našem seriálu ji reprezentuje Petr Marek s projektem Muzikant Králíček, razantní Debbi Love nebo striktně kritická a politická Martina Malinová pod nickem Potmě. Pak ale přijde reportáž ze spacího koncertu Silent Night, který staví na ponoru do zvuku a je to zrovna tak relevantní hudba.

Doutnák se zabývá současným uměním, je tím ovlivněn nějak i přístup k natáčení?

Díky přístupu Zdeňka Tyce, kameramana Jiřího Zykunda a střiháče Viléma Šrajla to celé vypadá víc jako film a multimediální přelud, než jako „televizní studiovka“ starého typu. Stejně tak jsme hledali překvapivé intervence. Třeba když v dílu věnovaném protestsongu komentuje mladé kapely sedmdesátiletý klasik Vladimír Merta, který odmítl podat komentář jinak než hraním a zpěvem. Stejně tak pro nás bylo podstatné ve finále cyklu vypadnout z klubu a jezdit - i při napjatém rozpočtu - do zkušeben a studií v Rakovníku, Ústí nad Labem, Českých Budějovicích, Jindřichově Hradci. Pach a patina těchhle domovských míst, kde hudba vzniká, by seriálu jinak fatálně chyběla.

Anotace prvních pěti dílů**1. díl – Export: Sny a realita**

V prvním dílu nazvaném Export: sny a realita otvírají celou sérii elektroničtí Himalayan Dalai Lama, synthpopová teenagerská producentka Zagami Jericho a sólový projekt Lenky Dusilové.

2. díl - Kapely písničkářů

Diváci druhého dílu uvidí a uslyší písničkářské projekty Květy s básníkem a alternativním rockerem Martinem E. Kyšperským, poprockové alter ego Petra Marka (Midi Lidi) operující pod nickem Muzikant Králíček a Děti mezi reprákama, kteří budou reprezentovat mladší generaci.

3. díl – Protest! V songu

Existuje ještě něco jako protestsong? Má muzika ještě tu váhu? Chce se do toho mladší generaci muzikantů? Existuje uvnitř hudby něco jako nekorektnost a trolling? Přetrvává tradice českých, vymezujících se písní? Odpovědi se budou snažit nalézt kapely Inženýr Vladimír a Debbi Love, Martina Malinová se svým projektem Potmě a nad tím s kytarou zkušeně zakrouží matador protestujících písničkářů Vladimír Merta.

4. díl – Temné proudy

Na koncerty lidé chodí nabírat energii a inspiraci, odreagovat se. Někdy se to nevyklučuje s průchodem temnou zónou. Neexistuje světlo bez tmy, hrdinové bez padouchů, euforie bez melancholie a melodie bez šumu. Čtvrtý díl se ponoří do hudby těch, kteří neignorují vlastní stín. Mutanti hledají východisko jako by byli laboratoří pro výzkum, co všechno se dá vložit do formy alternativního hipopu. Killiekrankie propadají na pódiu určité formě transu a pohybují se při tom někde mezi harmonií a hlukem. Představí se také Frank Bigsby a jeho elektrická kytara jako fetiš a nástroj radosti.

5. díl – Smrt žánrů (a zrod nových)

Jeden z nejdobrodružnějších dílů cyklu Doutnák uvádí několik podob zvukových krajin i reportáž z celonočního spacího koncertu Silent Night. Nositel hudebních den Vinyla a Apollo, producent Dné, uvádí křehce destruovanou hudbu. Intimitu mezinárodního dua Ba:Zel vyvažuje mohutnost zvuku, který sochařsky hněte producent Lišaj. Elektroniku s violoncellem propojuje renomovaný Pjoni, slovenský host cyklu.

námět, scénář a průvodce pořadu: Pavel Klusák

režie: Zdeněk Tyc

kamera: Jiří Zykmond

dramaturgie: Filip Novák

kreativní producent: Petr Kubica

Kontakt pro média

Daniel Maršalík

Tel.: (+420) 261 137 521

Mob.: (+420) 606 464 922

daniel.marsalik@ceskatelevize.cz

fotografie

<ftp://ceskatelevize.cz/>

pavel.kral@ceskatelevize.cz